

از گوشه و کنار

وزیر علوم:

تاکتون بیش از ۱۳۰ دانشگاه کشور هدف حمله قرار گرفته اند

وزیر علوم، تحقیقات و فناوری گفت: تاکتون بیش از ۳۰ دانشگاه کشور هدف قرار گرفته‌اند، ۶۰ دانشجو به شهادت رسیده‌اند و در جریان جنگ ۱۲ روزه ترموز نیز حدود ۱۰ استاد به صورت مستقیم هدف قرار گرفته و به شهادت رسیده‌اند. به گزارش سایت دیده بان ایران: حسین سیمایی صراف با اشاره به اقدامات حقوقی جمهوری اسلامی اظهار کرد: نخستین گام، مستندسازی این جنایت‌هاست. برای تخریب آثار فرهنگی و تاریخی، پرونده‌هایی تشکیل شده و کمیسیون ملی یونسکو نیز با حضور در محل‌ها، اقدام به تهیه اسناد کرده است. در حوزه دانشگاهی نیز جمع آوری مستندات در حال انجام است. وی ادامه داد: این اسناد در نهایت به معاونت حقوقی ریاست جمهوری تحویل داده می‌شود تا از طریق مراجع و مراکز حقوقی بین‌المللی پیگیری لازم صورت گیرد؛ چرا که اقدام علیه نهاد علم، جنایت علیه بشریت و نقض حقوق بین‌الملل بشر دوشسته است. بر همین اساس، ایران این موضوع را تادرافت کامل غرامت و خسارت پیگیری خواهد کرد.

رئیس جمعیت هلال احمر خبر داد: استقبال مردم از مشاوره‌های تلفنی در ایام جنگ

رئیس جمعیت هلال احمر از ثبت دستاوردی کم‌نظیر در حوزه خدمات روانی و پزشکی از طریق سامانه ۴۰۳۰ خبر داد و تأکید کرد: ۱۴۰ هزار تماس مردمی با این سامانه صورت گرفته است. به گزارش ایلنا، پیر حسین کولیوند با اشاره به عملکرد سامانه ۴۰۳۰ تا تاریخ ۱۴ فروردین ۱۴۰۵ اظهار داشت: در این بازه زمانی، بیش از ۱۴۰ هزار و ۳۹۶ تماس مشاوره‌ای توسط متخصصان پاسخ داده شده که حاصل آن ارائه ۶۸۹ هزار و ۸۰۵ دقیقه مشاوره تخصصی، معادل ۱۱ هزار و ۴۹۷ ساعت خدمت خالص به مردم عزیز کشورمان است. همچنین رئیس سازمان بهزیستی کشور نیز گفت: در یک ماه گذشته ۷۹ هزار و ۴۵۸ تماس موفق باصدای مشاور ۱۴۸۰ انجام شده است. گفت: ۴ هزار و ۱۸۸ مورد مرتبط با موضوع جنگ بوده است. سید جواد حسینی با اشاره به فعالیت مستمر سامانه‌های ۱۲۳ و ۱۴۸۰ اظهار کرد: این دو سامانه به صورت رایگان و شبانه‌روزی در ایام جنگ فعال بودند و نقش مهمی در کاهش آسیب‌های روانی و اجتماعی ایفا کردند.

شهر دار منطقه یک تهران خبر داد: آغاز ساخت و بازسازی خانه‌های آسیب دیده در جنگ

شهردار منطقه یک تهران گفت: جمع آوری آثار باقی مانده از تخریب ساختمان‌ها و واحدهای مسکونی در سطح منطقه یک با استفاده از ماشین‌الات سنگین شهرداری و با همکاری گروه‌های جهادی آغاز شده است؛ هم‌زمان با آن در صورت مراجعه مالکین، فرآیند صدور پروانه و آغاز ساخت و ساز وارد اجرائی خواهد شد. به گزارش ایسنا، هادی حق‌بین افزود: هم‌زمان با گذشت بیش از یک‌ماه از جنگ عملیات آواربرداری و خاکبرداری ساختمان‌های تخریب‌شده در منطقه یک به عنوان نخستین گام اجرایی در تهران، با هدف ایمن‌سازی، رفع خطر و بازگرداندن نظم و آرامش به چهره شهر، با سرعت در حال انجام است.

آغاز «مدرسه تلویزیونی ایران»

برنامه «مدرسه تلویزیونی ایران» با هدف تقویت عدالت آموزشی و ایجاد فرصت‌های برابر برای دانش‌آموزان سراسر کشور، از روز شنبه ۱۵ فروردین ماه روی آنتن شبکه آموزش سیما رفت. به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی سیما، این برنامه طبق جدول زمان‌بندی، در روزهای شنبه تا چهارشنبه هر هفته میزبان دانش‌آموزان در سه مقطع تحصیلی ابتدایی، متوسطه اول و متوسطه دوم خواهد بود. اجرای این برنامه از اسجاد زین‌العابدین بر عهده دارد. مدرسه تلویزیونی ایران که به عنوان نمادی از تعهد ملی به تعلیم و تربیت نسل جوان شناخته می‌شود، با بهره‌گیری از برنامه‌ریزی دقیق و محتوای آموزشی غنی، تدریس دروس را توسط معلمان کشور به صورت رایگان در اختیار دانش‌آموزان قرار می‌دهد.

راه‌اندازی سامانه ویزیت آنلاین در کشور

سامانه ویزیت آنلاین دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی در بستر اینترنت ملی، برای ارائه خدمات ویزیت و مشاوره پزشکی از راه دور به عموم بیماران در سراسر کشور راه‌اندازی شد. به گزارش ایلنا، بنابر اعلام معاونت توسعه مدیریت و منابع و به همت مدیریت آمار و فناوری اطلاعات دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، در راستای اجرای عدالت در سلامت و بهر مندی هموطنان از مشاوره‌های تخصصی - درمانی و به منظور حفظ امنیت هموطنان و کاهش مراجعات حضوری به مراکز درمانی سامانه ویزیت آنلاین راه‌اندازی شده است. تمامی مبتلایان دریافت خدمات ویزیت آنلاین، می‌توانند به آدرس sbmu.ac.ir ضمن دریافت نوبت ویزیت آنلاین، می‌توانند در زمان اخذ شده از خدمات کلینیک‌های مجازی بهره‌مند شوند. یزشکان با ورود به پل مربوطه به آدرس Dr.sbmu.ac.ir امکان مشاهده لیست بیماران خود و انجام ویزیت آنلاین در ساعت مقرر را دارند. همچنین، با هدف ارتقای کیفیت خدمات درمانی، در سامانه ویزیت آنلاین امکان ارسال و به‌اشتراک گذاری فایل برای بیماران فراهم شده تا بیماران بتوانند فایل‌های نتایج آزمایش‌های بالینی، نتایج تصویربرداری و... را با پزشک معالج خود به‌اشتراک بگذارند. در این سامانه، با تطابق بین پزشک و بیمار به شیوه تصویری، صوتی و متنی ممکن شده است.

بیماران خاص، بیش از صدای جنگنده، از ته کشیدن داروهایشان هراسانند

جنگ نابرابر برای «بقا» در صف داروخانه‌ها

سعبده علیپور

دارو در این مرحله یعنی ریسک بالای بازگشت بیماری.»

از گرانی ۲۰۰ درصدی تا ترک درمان

آمارهای غیررسمی و صحبت‌های پزشکان متخصص نشان‌دهنده یک «ترک درمان جمعی» در میان قشر آسیب‌پذیر است. علی‌ولی پور، سر طان شناسا، در اظهار نظری در داروخانه‌های دولتی و کلینیک‌های شیمی درمانی رقم می‌خورد. بیماران خاص و سرطانی، این روزها بیش از آنکه نگران صدای جنگنده باشند، هراسان ته کشیدن موجودی سرنگ‌ها و قرص‌هایی هستند که حکم «فس» را برایشان دارد.

این در حالی است که گزارش‌ها نشان می‌دهد اختلال در زنجیره تأمین دارو، نه تنها قیمت‌ها را به‌ارزاقم نجومی رسانده، بلکه حق بر سلامت را به امتیازی برای اقلیت فروتمند تبدیل کرده است.

شیمی درمانی زیر سایه تورم لحظه‌ای

گزارش‌های میدانی از کلینیک‌های خون و آنکولوژی پایتخت و روایت‌های رسیده از استان‌هایی نظیر کردستان و مازندران، تصویری هولناک از وضعیت درمان ارائه می‌دهد. اگر تا زمستان سال گذشته، افزایش قیمت دارو‌ها ماهانه بود، در نخستین روزهای سال ۱۴۰۵، این روند به شکل هفتگی و حتی روزانه درآمده است.

«مریم»، که فرزندش به سرطان خون مبتلاست، در مقابل داروخانه ۲۹ فروردین می‌گوید: «هر بار که برای تهیه داروی پسرم می‌ایم، قیمت‌ها تغییر کرده است. داروخانه‌ها می‌گویند اگر این هفته خرید نکنید، هفته بعد معلوم نیست با چه قیمتی فاکتور شود». او با چشمانی سرخ از بی‌خوابی ادامه می‌دهد: «هر‌چی داروهای شیمی‌درمانی خارجی که پیش از این با زحمت تهیه می‌شد، حالا عملاً نایاب شده‌اند. به ما می‌گویند نمونه داخلی استفاده کنید، اما پزشک هشدار داده که تغییر

خاص گرفته تا فاکتورهای حیاتی بیماران هموفیلی و تالاسمی (نظیر دسفرال و ساندیمنون).

صدای انجمن‌ها؛ هشدار برای مرگ‌های خاموش

انجمن‌های حمایتی که تنها پناه بیماران هستند، اکنون خود در آستانه فرسایش قرار دارند. امین افشار، رئیس هیئت‌مدیره کانون هموفیلی ایران، پیش از این هشدار داده بود که کمبود فاکتورهای A و ۹ جان بیماران را به خطر انداخته است. در بخش بیماران تالاسمی نیز، وضعیت مشابه است؛ جایی که یونس عرب، مدیرعامل انجمن تالاسمی، از مرگ بیش از ۴۰۰ بیمار در سال‌های اخیر به دلیل مستقیم کمبود دارو سخن گفته بود؛ آماري که بیسم آن می‌رود با تشدید تنش‌های اخیر، شیب تندتری به خود بگیرد.

مدیرعامل مؤسسه حامی‌نیز بر کیفیت پایین برخی داروهای ارزان قیمت تأکید دارد: «داروی ارزان هست، اما چون کیفیت لازم را ندارد، نه تنها بهبود نمی‌بخشد بلکه عوارض شدیدی ایجاد می‌کند که هزینه درمان آن عوارض، خود باری اضافه بر دوش خانواده‌هاست».

قیمت‌های نجومی باروان بیماران چه می‌کند؟

در این میان قیمت دارو که از مدت‌ها قبل در حال افزایش بود، این روزها وضعیت وخیم‌تری پیدا کرده است. براساس گزارش‌های موجود برخی داروهای تک‌نسخه‌ای و نوین سرطانی، هزینه‌ای بین ۵۰ تا ۲۰۰ میلیون تومان در هر نوبت پیدا کرده‌اند. این در حالی است که پوشش بیمه‌ای همچنان بر پایه نرخ‌های قدیمی و داروهای پایه است. هادی احمدی، از اعضای هیئت‌مدیره انجمن داروسازان ایران، ریشه اصلی این بحران را در «محدودیت سیستم‌های انتقال مالی» می‌بیند. به گفته او، تحریم‌ها نه تنها واردات دارو، بلکه واردات مواد اولیه برای تولیدات داخلی را نیز به کمابرد است.

در حالی که مقامات رسمی تلاش می‌کنند وضعیت را عادی جلوه دهند، گزارش‌ها از کمبود ۱۵۰ تا ۲۰۰ قلم دارو در بازار حکایت دارند؛ از انسولین‌های

دولتی، ناچار به سمت منابع درجه‌دو و بی‌نام‌نشان می‌رود. تفاوت این تغییر منبع را نه مسئولان در گزارش‌های سه‌ماهه، بلکه بیماران حس می‌کنند که پس از مصرف داروی داخلی، با عوارض جانبی شدیدی یا «مقاومت دارویی» روبرو می‌شوند. در واقع، داروساز داخلی میان دوراهی «تولید داروی ضعیف» یا «تعطیلی خط تولید»، در مکنه‌های غیراخلاقی گرفتار شده است.

کارخانه‌های داروسازی اکنون با مثلث مرگ‌بار «نبود با گرانی مواد اولیه»، «قیمت‌گذاری دستوری» و «مطالبات سوخت‌شده از بیمه‌ها» دست‌وپنجه نرم می‌کنند. وقتی نقدینگی برای خرید مجدد مواد اولیه وجود ندارد، ظرفیت تولید بسیاری از این واحدها به زیر ۵۰ درصد سقوط کرده است. این یعنی در روزهایی که جنگ‌نیاز به ذخایر دارویی را دوچندان کرده، کارخانه‌های ما با نیمی از توان خود و با اضطراب تمام شدن آخرین ذخایر انبار، چراغ‌هایشان را روشن نگه داشته‌اند.

در نهایت، باید گفت که ادعای خودکفایی دارویی، بدون حل زنجیره تأمین مواد اولیه، تنها یک مسکن کوتاه‌مدت برای افکار عمومی است. بدون باز شدن گره‌های بانکی و آزادسازی فوری ارز تخصیص یافته به بخش مواد اولیه، ماشین‌دروسازی ایران در میانه این طوفان نظامی و اقتصادی، به زودی با پاک خالی متوقف خواهد شد.

در سوی دیگر ماجرا، مسئولان سازمان غذا و دارو همچنان بر طبل «خودکفایی ۷۰ درصدی» می‌کوبند. اما آنچه در واقعیت رخ می‌دهد، شکاف عمیق بین ادعای مسئولان و سفره جیبی که شعار «خودکفایی» با دیواری برخورد کرده است. واقعیت این است که حتی برای تولید داخلی‌ترین داروهای سرطانی و خاص، وابستگی به واردات مواد مؤثره از هند و چین و بعضاً مواد جانبی از اروپا، غیرقابل انکار است.

مدیران بسیاری از واحدهای داروسازی که ترجیح می‌دهند نامشان فاش نشود، از وضعیت «تعلیق تولید» سخن می‌گویند. یکی از نایب‌رئیسان پیشین سندیکاى صاحبان صنایع داروهای انسانی در این باره می‌گوید: «مشکل ما فقط تحریم نیست؛ مشکل تخصیص ارزی است که برای خرید مواد اولیه انجام شده اما در بانک‌های واسطه‌بلوکه می‌ماند. وقتی ماده اولیه به گمرک می‌رسد، ماه‌ها در انتظار تخصیص می‌ماند چون ریزال ماه‌ها در معتبر تبدیل نمی‌شود. کارخانه عملاً به انبار مواد تاریخ مصرف گذشته تبدیل شده است».

در این میان اصرار نهادهای نظارتی بر نمایش تصویری آرام از انبارها، در حالی که دود ناشی از حملات به واحدهای تولیدی هنوز در فضا معلق است، بیش از آنکه اعتمادآفرین باشد، موجب رواج «شایعه» و هجوم مردم به داروخانه‌ها برای انبار کردن خنک‌کننده دارو می‌شود. در نهایت، واقعیت این است که جنگ، جبهه جدیدی را در داروخانه‌ها گشوده است. آسیب به ۲۵ واحد دارویی، زخمی عمیق بر پیکر نظام سلامت است که با «بیانیه‌های درمانی» و آمارهای خوش‌بینانه التیام نمی‌یابد. برای بیماری در بحبوحه التهابات نظامی و در حالی که نگاه‌ها به نقشه‌های عملیاتی دوخته شده، خبری از راه‌روی خبرگزاری «ایسنا» مخابره شد که لوزه بر تن جامعه پزشکی و بیماران خاص می‌اندازد. طبق گزارش رسمی این رسانه در ۱۵ فروردین ۱۴۰۵، بر اثر حملات دشمن، ۲۵ واحد تولیدی و توزیعی دارو در نقاط مختلف کشور دچار آسیب‌های جدی شده‌اند. این یعنی بخش قابل توجهی از زنجیره ارزش دارو، از خطوط تولید گرفته تا انبارهای استراتژیک، هدف قرار گرفته است. اما آنچه این خبر مهم می‌کند بخش دوم گزارش مسئولان است: «وضعیت ذخایر استراتژیک دارو در سطح مطلوب قرار دارد».

اینجا یک پارادوکس آشکار روبرو می‌شویم، چگونه می‌توان پذیرفت که ۲۵ واحد تولیدی در صنعت حساس و به‌هم‌پیوسته داروسازی از مدار خارج شوند، اما ذخایر کشور همچنان

دیروز خبری از راهروی خیرگزارى «ایسنا» مخابره شد که لوزه بر تن جامعه پزشکی و بیماران خاص انداخت. خبری مبنی بر اینکه بر اثر حملات دشمن، ۲۵ واحد تولیدی و توزیعی دارو در نقاط مختلف کشور دچار آسیب‌های جدی شده‌اند. این یعنی بخش قابل توجهی از زنجیره ارزش دارو، از خطوط تولید گرفته تا انبارهای استراتژیک، هدف قرار گرفته است

«مطلوب» باقی بمانند؟ تجربه‌های پیشین در ماه‌های اخیر نشان داده که حتی اختلال در یک مرکز بخش استانی، منجر به «بحران دسترسی» در چندین شهر می‌شود. اکنون با آسیب دیدن ۲۵ واحد، به نظر می‌رسد آنچه مقامات از آن به عنوان «ذخیره مطلوب» یاد می‌کنند، یا تنها بر روی کاغذ و در جداول اکسل وجود دارد، یا مربوط به اقلامی است که اولویت اول بیماران سرطانی و خاص نیستند.

این در حالی است که بسیاری از این ۲۵ واحد آسیب‌دیده، از پیشرفته‌ترین تجهیزات تولید داروهای بایوتکنولوژی (زیست‌فناوری) بوده‌اند که داروهای ضدسلطان ایران را تأمین می‌کردند. بازسازی یک خط تولید داروی خاص، برخلاف صنایع دیگر، نیازمند استانداردهای سختگیرانه‌ای است که در شرایط جنگی و با وجود محدودیت‌های قطعات، ماه‌ها و شاید سال‌ها زمان ببرد. بنابراین، «آسیب فیزیکی» به این واحدها، تنها یک خسارت ساختارمی نیست؛ بلکه به معنای «حذف فیزیکی» شناسن در مان هزاران بیماری است که درویشان تنها در همین سایت‌ها تولید می‌شد.

در این میان اصرار نهادهای نظارتی بر نمایش تصویری آرام از انبارها، در حالی که دود ناشی از حملات به واحدهای تولیدی هنوز در فضا معلق است، بیش از آنکه اعتمادآفرین باشد، موجب رواج «شایعه» و هجوم مردم به داروخانه‌ها برای انبار کردن خنک‌کننده دارو می‌شود. در نهایت، واقعیت این است که جنگ، جبهه جدیدی را در داروخانه‌ها گشوده است. آسیب به ۲۵ واحد دارویی، زخمی عمیق بر پیکر نظام سلامت است که با «بیانیه‌های درمانی» و آمارهای خوش‌بینانه التیام نمی‌یابد. برای بیماری در بحبوحه التهابات نظامی و در حالی که نگاه‌ها به نقشه‌های عملیاتی دوخته شده، خبری از راه‌روی خبرگزاری «ایسنا» مخابره شد که لوزه بر تن جامعه پزشکی و بیماران خاص می‌اندازد. طبق گزارش رسمی این رسانه در ۱۵ فروردین ۱۴۰۵، بر اثر حملات دشمن، ۲۵ واحد تولیدی و توزیعی دارو در نقاط مختلف کشور دچار آسیب‌های جدی شده‌اند. این یعنی بخش قابل توجهی از زنجیره ارزش دارو، از خطوط تولید گرفته تا انبارهای استراتژیک، هدف قرار گرفته است. اما آنچه این خبر مهم می‌کند بخش دوم گزارش مسئولان است: «وضعیت ذخایر استراتژیک دارو در سطح مطلوب قرار دارد».

اینجا یک پارادوکس آشکار روبرو می‌شویم، چگونه می‌توان پذیرفت که ۲۵ واحد تولیدی در صنعت حساس و به‌هم‌پیوسته داروسازی از مدار خارج شوند، اما ذخایر کشور همچنان

جنگ، جبهه جدیدی را در داروخانه‌ها گشوده است. آسیب به ۲۵ واحد دارویی، زخمی عمیق بر پیکر نظام سلامت است که با «بیانیه‌های درمانی» و آمارهای خوش‌بینانه التیام نمی‌یابد. برای بیماری که در انتظار دوز بعدی شیمی‌درمانی است، «ذخایر مطلوب» زمانی معنا پیدا می‌کند که دارو نه در داروخانه، بلکه بر روی تخت بیمارستان در دسترس او باشد

فعال حقوق کودک با تأکید بر ورود بهز بستنی با همراهی سمن‌ها:

کودکان کار و خانواده‌های آن‌ها نیازمند مداخلات مددکاری و روانشناختی هستند

می‌کنند، یعنی مردم در خیابان بودند، اما کمتر کسی وارد مغازه‌ها می‌شد، همه این شرایط بر وضعیت کاری کارگاه‌ها و در نتیجه کار کودکان شافل در آن‌ها تأثیر گذاشته است. کودکان در شرایط عادی هم به حق و حقوق خود در محیط کار نمی‌رسیدند قطعاً در جنگ و التهاب و با کاهش گردش مالی کارگاه‌ها اولین کسانی که از بازار کار حذف می‌شوند، کودکان هستند و آن‌ها بیشترین آسیب‌را از این رهنگذر می‌بینند.

به گفته پویان در کودکان کار از سنسپار کودکان جدا نیستند: در حال حاضر نگران وضعیت دو گروه یعنی کودکان و سالمندان در خانواده هستیم. وقتی وضعیت روحی و روانی مردم خوب نیست، احتمال زصادی دارد که این دو گروه آسیب‌پذیر در خانواده‌ها کمتر دیده شوند. موضوعی که حتی کودکان متعلق به خانواده‌های مرفه‌را هم تحت تأثیر قرار می‌دهد.

این فعال حوزه کودکان تأکید می‌کند که برای کودکان کار ضرورت است موسسات و سمن‌ها وارد عمل شوند؛ این کودکان و خانواده‌های آن‌ها در حال حاضر نیازمند مداخلات مددکاری و روانشناختی هستند. سازمان بهزیستی قطعاً می‌تواند در این باره کمک کند، اما به کمک سازمان‌های مردم‌نهاد و موسسات فعال در این حوزه. او توضیح می‌دهد: علت اینکه سازمان بهزیستی یا هر نهاد دیگری که قصد کمک به این کودکان را دارد، حتماً باید از طریق سمن‌ها وارد عمل شود آن است که ما بسیاری از این کودکان را شناسایی کرده‌ایم، هر چند بسیاری از این کودکان تحت پوشش مرکز خاصی قرار ندارند، اما همان‌هایی که شناسایی شده‌اند توسط موسسات اولویت‌بندی شده‌اند.

پویان درباره شرایط زندگی این کودکان توضیح می‌دهد: منازل آن‌ها معمولاً بسیار کوچک و در کنار والدینی است که بیش از هر زمان دیگری آشننگی را به دلیل جنگ، گرانی، بیکاری احتمالی - اگر شافل بوده‌اند- در آمد و تشدید شدن شرایط سخت خانواده را تجربه می‌کنند. در چنین وضعیتی احتمال بسیار زیادی وجود دارد که این کودکان توسط خانواده در معرض خشونت قرار بگیرند. این فعال حوزه کودکان تأکید می‌کند: بسیاری از ما خادرا شکر می‌کنیم که کودکان کار در خیابان‌ها حضور ندارند و از خطرات جنگ و بمب در امان هستند، اما در واقعیت وضعیت